

Минали се години. Мурадъ билъ убитъ на Косово поле въ 1389 г. Наследилъ го заварениятъ синъ Баязидъ, който се скаралъ съ Иванъ Шишмана, развалилъ мира, превзелъ Търново въ 1393 г., пленилъ Иванъ Шишмана въ Никополъ и го пратилъ за Одринъ, но по пжтя пленениятъ боленъ царъ умрѣлъ въ Пловдивъ. Подиръ това Баязидъ нападналъ видинския български царъ Иванъ Срацимира, пленилъ и него, па го изпратилъ въ Бруса, гдето и умрѣлъ.

Презъ 1402 година Баязидъ билъ въ война съ монголцитѣ. Въ една битка при днешната турска столица Анкара (Ангора) билъ надвигъ и хвърленъ въ затвора. Отъ ядове, Баязидъ умрѣлъ и го наследилъ синъ му Мехмедъ (Мохамедъ) ханъ, който царувалъ отъ 1412 до 1421 година.

Този султанъ издалъ царска заповѣдъ, съ която нареждалъ отъ земитѣ на бившитѣ български царе да се извади дѣла на старата майка-султанка и да се състави отъ него голѣмо землище, наречено вакъфъ (свещенъ заветъ) — съ условие българитѣ, които обработватъ земитѣ въ казаното землище, да сж привилегировани, като се ползуватъ отъ права и привилегии, да плащатъ малъкъ данъкъ (10 на сто отъ прихода), да носятъ оржжие, да яздатъ подковани коне и да не даватъ синоветѣ си за еничери. Приходътъ отъ тѣзи земи се пращалъ въ Цариградъ на старата майка-султанка, която правѣла голѣми добрини и давала много помощи на мюсюлмани и християни.

Сега се явява интересно питане, дали е сжщата „Мара бѣла българка“, на името на която е създаденъ заветътъ за землището, въ което днесъ се намиратъ селата: Пчелище, Цѣрова кория, Кжпиново, Миндя, Златарица, Елена, Беброво, Мариино и Плаково, или пъкъ е друга християнка Мара? Понеже казаниятъ имотъ е билъ царски въ българско време, то е много за вѣрване, че е сжщата Кира та Мара, защото тя е